

Митрополит Трифон (Туркестанов)

Благодарствен акатист
СЛАВА БОГУ
ЗА
ВСИЧКО

Манастир „Свети Велик Георги Зограф“, Света Гора, Атон

Благодарствен Акатист "Слава Богу за всичко"

Благодарственный акафист "Слава Богу за всё"

Митрополит Трифон Туркестанов (1861-1934)

Кондак 1

Нетленни Царю на вековете, държаш в десницата Си всички пътища на човешкия живот със силата на спасителния Твой промисъл. Благодарим Ти

за всички знайни и съкровени Твои благодеяния, за земния живот и за небесните радости на Твоето бъдещо царство. Дарявай и занаяпред Твоите милости на нас, пеещите: Слава на Тебе, Боже, во веки.

Икос 1

Аз се родих слабо и безпомощно дете в света, но Твоят Ангел разпростираше светли криле и пазеше люлката ми. Оттогава Твоята любов сияе над всички мои пътища и чудно ме води към светлината на вечността. Славно са явени щедрите дарове на Твоя Промисъл от първия ми ден и до днес. Благодаря и зова с всички познали Те.

Слава на Тебе, призовалия ме към живота;

Слава на Тебе, явилия ми красотата на вселената;

Слава на Тебе, разтворилия пред мен небето и земята като вечна книга на мъдростта;

Слава на Твоята вечност сред временния свят;

Слава на Тебе за тайните и явни Твои милости;

Слава на Тебе за всяка моя скръбна въздишка;

Слава на Тебе за всяка стъпка на живота, за всеки миг радост;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 2

Господи, колко е хубаво на гости у Тебе: благоуханен вятър, планини, достигащи небето, води като безкрайни огледала, отразяващи златото на лъчите и лекотата на облаците. Цялата природа тайнствено шепти, цялата е пълна с ласки и птиците и животните носят печата на Твоята любов. Благословена е майката земя с нейната бързопрехождаща красота, пробуждаща скръб по вечното отечество, където в нетленна красота звучи: Алилуя!

Икос 2

Ти ме въведе в този живот като в очарователен рай. Ние видяхме небето като дълбока синя чаша, в чийто лазур звънят птичи песни, слушахме

умиротворяващия шум на лесовете и сладкозвучната музика на водите, хранехме се с благоуханните и сладки плодове и с ароматен мед. Хубаво е при теб на земята, радостно е на гости у Тебе.

Слава на Тебе за празника на живота;

Слава на Тебе за благоуханието на момини сълзи и рози;

Слава на Тебе за разнообразието на цветя и плодове;

Слава на Тебе за бисерното сияние на утринната роса;

Слава на Тебе за усмивката на светлото пробуждане;

Слава на Тебе за земния живот, предвестник на небесния;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 3

Чрез силата на Светия Дух е уханието на всяко цвете, тихия полъх на аромата, нежността на окраската, красотата на Великото в малкото. Хвала и чест на животворящия Бог, разпростиращ поляните като разцъфнал килим, увенчаващ полята със златото на класовете и с лазура на полските треви, а душата – с радостта на съзерцанието. Веселете се и му пейте: Алилуя!

Икос 3

Колко си прекрасен в тържеството на пролетта. Когато възкръсва цялото създание и на хиляди гласове зове към Тебе: Ти си източникът на живота, Ти си победителят на смъртта.

Сред лунна светлина и песен на славеи долините стоят в своите белоснежни сватбени премени. Цялата земя е Твоя невеста, тя очаква нетленния жених. Ако Ти и тревата обличаш така, то как ли ще преобразиш нас в бъдещия век на възкресението, как ли ще се просветят нашите тела, как ли ще засияят нашите души!

Слава на Тебе, извелия от тъмнотата на земята разнообразни цветове, вкус и аромат;

Слава на Тебе за радушието и ласките на цялата природа;

Слава на Тебе за това, че си ни обградил с хиляди Твои създания;

Слава на Тебе за дълбината на Твоя разум, отпечатана в целия свят;
Слава на Тебе, благоговейно целувам следите на Твоите незрими стъпки;
Слава на Тебе, запалилия напред ярката светлина на вечния живот;
Слава на Тебе, за надеждата за безсмъртна, идеална, нетленна красота;
Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 4

Как усладяваш мислите за Теб, колко е животворно Твоето слово, по-мека от елей и по-сладка от мед е беседата с Тебе. Окриля и оживява молитвата към Тебе; с какъв трепет се изпълва тогава сърцето и колко величава и разумна става тогава природата и целият живот! Където те няма Теб – там е пустота. Където си Ти – там е богатството на душата, там като жив поток се излива песен: Алилуя!

Икос 4

Когато на земята се спуска залезът, когато се възцарява покоят на вечния сън и тишината на угасващия ден, аз виждам Твоя чертог като огнена палата в сияйните куполи на облаците. Огън и пурпур, злато и лазур пророчески говорят за неизречената красота на Твоите селения и тържествено заявяват: да идем при Отца!

Слава на Тебе в тихия вечерен час;
Слава на Тебе, изливащия над света велик покой;
Слава на Тебе за прощалния лъч на залязващото слънце;
Слава на Тебе за отдиха на благодатния сън;
Слава на Тебе за Твоята благост в мрака, когато е далече целият свят;
Слава на Тебе за умилените молитви на затрогнатата душа;
Слава на Тебе за обещаното пробуждане за радостта на вечния незалязващ ден;
Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 5

Не са страшни житейските бури за този, в чието сърце сияе светлината на Твоя огън. Наоколо – скръб и тъма, ужас и виене на вятъра. А в душата – тишина и светлина. Това е Христос!

Икос 5

Виждам Твоето небе, сияещо със звезди. Колко си богат, колко светлина има у Тебе! С лъчите на далечните светила към мене гледа вечността, аз съм толкова малък и нищожен, но с мене е Господ. Неговата любяща десница ме пази.

Слава на Тебе за непрестанните грижи за мене;

Слава на Тебе за промислителните срещи с хората;

Слава на Тебе за любовта на близките, за предаността на приятелите;

Слава на Тебе за кротостта на животните, които ми служат;

Слава на Тебе за светлите минути на моя живот;

Слава на Тебе за чистите радости на сърцето;

Слава на Тебе за щастието да живея, да се движа и да съзерцавам;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 6

Колко си велик и близък в мощното движение на бурята, колко е видна Твоята велика ръка в изблика на ослепителната мълния, дивно е Твоето величие. Глас Господен над полята и над шума на лесовете, глас Господен в тътена на гръмотевици и дъждове, глас Господен над многото води. Хвала на Тебе в грохота на огнедишащите планини. Ти разтърсваш земята като дреха. Ти вдигаш до небесата морските вълни. Хвала на смиряващия човешката гордост, на изтръгващия покаен вопъл: Алилуя!

Икос 6

Както мълния, когато освети царско пиршество и след нея огънят на светилниците изглежда жалък, така ти внезапно проблесна в душата ми по време на най-силните радости в моя живот. И след Твоята мълниеносна

светлина колко безцветни, тъмни и призрачни се оказаха те. Душата се затече след Тебе.

Слава на Тебе, край и предел на най-високата човешка мечта;

Слава на Тебе за нашата неутолима жажда за богообщение;

Слава на Тебе, вдъхналия в нас неудовлетвореност от земното;

Слава на Тебе, облеклия ни в Твоите най-тънки лъчи;

Слава на Тебе, съкрушилия властта на тъмните духове, обреклия на унищожение всяко зло;

Слава на Тебе за Твоите откровения, за щастието да те чувстваме и да живеем с Тебе;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 7

В дивното съчетание на звуците се чува Твоят зов. Ти ни откриваш предверието на идващия рай и мелодичността на песнопенията в хармоничните тонове, във висотата на музикалните съзвучия, в блясъка на творчеството. Всичко истински прекрасно с могъщ призив отнася душата към Тебе, застава я възторжено да пее: Алилуя!

Икос 7

С напътствието на Светия дух Ти озаряваш мисълта на художниците, поетите, на гениите на науката. Със силата на Сврѣхсѣзнанието те пророчески постигат Твоите закони, разкриват ни бездната на Твоята творческа премъдрост. Техните дела неволно говорят за Тебе; о, колко си велик в Своите съзидания, колко си велик в човека.

Слава на Тебе, явилия непостижима сила в законите на вселената;

Слава на Тебе, цялата природа е пълна със законите на Твоето битие;

Слава на Тебе за всичко открито на нас, по твоята благост;

Слава на Тебе за гениалността на човешкия ум;

Слава на Тебе за животворящата сила на труда;

Слава на Тебе за огнените езици на вдъхновението;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 8

Колко близък си в дни на болест, Ти Сам се накланяш над техния страдалчески одър и сърцето беседва с Тебе. Ти озаряваш душата с мир във времето на тежки скърби и страдания, Ти изпращаш неочаквана помощ. Ти утешаваш, Ти си любов изпитваща и спасяваща, на Тебе пеем песен:
Алилуя!

Икос 8

Когато в детството си за първи път съзнателно Те призовах, Ти изпълни моята молитва и благоговееен покой изпълни душата ми. Тогава разбрах, че Ти си благ и че са блажени прибъгващите към Тебе. Започнах да призовавам отново и отново и днес зова:

Слава на Тебе, насищания с блага моите желания;

Слава на Тебе, бдящия над мене ден и нощ;

Слава на Тебе, изцеляващия скърбите и загубите с целителното лечение на времето;

Слава на Тебе, с Тебе няма безнадеждни загуби, Ти даряваш на всички вечен живот;

Слава на Тебе, надарилия с безсмъртие всичко добро и високо, Ти си обещал желателната среща с покойните;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 9

Защо цялата природа тайнствено се усмихва в дните на празниците? От какво тогава в сърцето се разлива дивна мекота, несравнима с нищо земно, и самият въздух в олтара и храма става светлоносен? Това е полъх на Твоята благодат, това е отблясък от Таворската светлина; тогава небето и земята хвалебно пеят: Алилуя!

Икос 9

Когато Ти ме вдъхновяваше да служа на ближния и озаряваше душата ми със смирение, един от безчислените Твои лъчи падаше в сърцето ми и то ставаше светлоносно като желязото в огъня. Аз виждах Твоя тайнствен неуловим Лик.

Слава на Тебе, Преобразилия нашия живот с добри дела;

Слава на Тебе, Запечаталия неизказана сладост във всяка Твоя заповед;

Слава на Тебе, явно пребиваващия там, където благоухае милосърдието;

Слава на Тебе, изпращащия ни неудачи и скърби, за да бъдем отзивчиви към страданията на другите;

Слава на Тебе, положилия велика награда в самоценността на доброто;

Слава на Тебе, приемащия високия порив;

Слава на Тебе, възвисилия любовта по-високо от всичко земно и небесно;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 10

Не може да се възстанови разбитото на прах, но Ти възстановяваш тези, у които съвестта е изтляла, но Ти възвръщаш предишната красота на душите, които безнадеждно са я загубили. С Тебе няма нищо непоправимо. Ти целият си любов. Ти си Творец и Вдъхновител. Тебе хвалим с песен:
Алилуя!

Икос 10

Боже мой, Ти знаеш отпадането на гордия ангел денница. Спаси ме със силата на благодатта, не ми давай да отпадна от Тебе, не ми давай да се усъмнявам в Тебе. Изостри моя слух, да мога през всички мигове на моя живот да слушам Твоя тайнствен глас и да зова към Тебе, вездесъщия:

Слава на Тебе за промислителното стечение на обстоятелствата;

Слава на Тебе за благодатните предчувствия;

Слава на Тебе за откровенията насън и наяве;

Слава на Тебе, разрушаващия нашите безполезни замисли;

Слава на Тебе, отрезвяващия ни чрез страдания от опиянението на страстите;

Слава на Тебе, спасително смиряващия гордостта на сърцето;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 11

През ледената мрежа на вековете чувствам топло Твоето Божествено дихание, чувам струящата кръв. Ти вече си близо, част от времената е отминала. Аз виждам Твоя Кръст – той е заради мен. Моят дух е в праха пред Кръста: тук е тържеството на любовта и спасението, тук не замлъква навеки хвалата: Алилуя!

Икос 11

Блажен е, който вкуси вечерята в Твоето Царство, но Ти още на земята си ме приобщил към това блаженство. Колко пъти си простирал към мен с Божествената десница Твоето тяло и Кръв и аз, многогрешният, съм приемал тази светиня и съм чувствал Твоята любов, неизказана, свръхестествена.

Слава на Тебе за непостижимата живителна сила на благодатта;

Слава на Тебе, въздигналия Твоята църква като тихо пристанище на измъчения свят;

Слава на Тебе, възраждащия ни с животворящите води на кръщението;

Слава на Тебе, Ти възвръщаш на каещите се чистотата на непорочните лилии;

Слава на Тебе, непресъхваща бездна от опрощение;

Слава на Тебе за чашата на живота, за хляба на вечната радост;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 12

Виждах много пъти отражението на Твоята слава върху лицата на починали. С каква неземна красота и радост светеха те, колко въздушни, безплътни бяха техните черти, това беше тържество на достигнатото

щастие и покой, чрез мълчание те зовяха към Теб. В часа на моята кончина просвети и моята душа, зовяща: Алилуя!

Икос 12

Каква е моята похвала пред Теб! Аз не съм чувал пението на херувимите, това е жребий на високите души, но зная как Те хвали природата.

Съзерцавал съм през зимата как в лунното безмълвие цялата земя тихо се моли на Теб, облечена в бяла риза, сияеща със снежни бисери. Виждал съм как се радва за Тебе слънцето и птичи хорове възпяват Твоята слава. Чувал съм как тайнствено шуми лесът за Тебе, как пеят ветровете, ромолят водите, как проповядват за Тебе хоровете на светилата със своето стройно движение в безконечното пространство. Какво е моята похвала! Природата е послушна, а аз – не, докато живея, виждам Твоята любов, искам да благодаря, да се моля и зова:

Слава на Тебе, Който ни показва светлината;

Слава на Тебе, възлюбилия ни с любов дълбока, неизмерима, божествена;

Слава на Тебе, осеняващия ни със светлина чрез сонмовете ангели и светиин;

Слава на Тебе, всесвети Отче, призоваващ ни в Твоето Царство;

Слава на Тебе, Свети Душе, животворящи, слънце на бъдещия век;

Слава на Тебе за всичко, Троице Божествена, всеблага;

Слава на Тебе, Боже, во веки.

Кондак 13

О, всеблага и животворяща Троице, приеми благодарение за всички Твои милости и ни покажи достойни за Твоите благодеяния, та умножили дадените ни таланти, да влезем във вечната радост на нашия Господ с победна хвала: Алилуя! Алилуя! Алилуя!

(Този кондак се чете 3 пъти, след това се чете икос 1 и кондак 1).

Акатистът е сравнително нов и поради това не е включен в Акатистника. Издаден е на български от монашеското братство от Зографския манастир в Света Гора, 2003 година.